

Anerkjendelsen, vil det overfor et Folkething, som jeg haaber vil beholde den samme Frihedsfølelse, som for Dieblirket bejæler det, ikke være nogen ganske let Stilling for ham at træde frem og bevise, at der ikke havde viist sig Trang, hvor alle de her krævede Betingelser vare opfyldte og tilstede. Det vilde neppe være nogen farlig Kampplads for Folkethinget at møde ham paa. Der er andre Bestemmelser i Lovforslaget, saaledes som det nu ligger for, der have en ganske anden Betydning. Som en af dem skal jeg nævne det, at de 10 Familier, der skulle boe indenfor Mills Afstand, nu ere bleve til 20. Det er en meget væsentlig Hindring for, at Loven kan faae en almindelig Virkning, thi derved er det blevet gjort meget vanskeligt at danne Frimenigheder i de tyndere befolkede Egne i Danmark, og paa de tyndest befolkede Egne vil det næsten være umuligt, thi man kan dog ikke vente, at enhver Familie, der boer indenfor denne Omkreds af 2 Mill, skulde være med til at danne en Frimenighed. Men et Lovforslag, der ikke tildeler Befolkningen lige Ret over hele Landet, hvor der er lige Trang, har ikke Villighed til Grundlag, og at faae en Ubillighed fast i en Lov, er hverken Ret eller Godt. Men som Sagen nu staaer, er der ikke Udfigt til at faae Loven ført tilbage til den Skikkelse, hvori den kom til det andet Thing fra os, og saa vil jeg ikke deeltage i ved mindre væsentlige Forandringer at give det Udseende af, som om man derved havde gjort Noget, hvorved Loven formeentlig havde faaet en tilfredsstillende Skikkelse. Jeg lader Ansvar for dens nuværende uheldige Skikkelse ligge paa dem, der have framkaldt denne, og stemmer for Loven, saaledes som den nu ligger for af den ovennævnte politiske Grund.

Lund Dahl: Ved denne Sags 1ste Behandling her i Thinget udtalte jeg, at jeg ikke vilde kunne stemme for nogen Lov, hvorved der blev givet en almindelig Tilladelse til Indlemmelse af Frimenigheder, eller som de kaldtes Valg- og Hjælpemenigheder, eller som de nu kaldes Valgmenigheder, i Folketirken, og Grunden dertil angav jeg ved at henvise til de stedfindende Forhold i Folketirken. Jeg tilspøiede

imidlertid, at jeg paa Grund af den stedfindende Bevægelse som en Indrømmelse fra mit Standpunkt vilde kunne gaae ind paa, at der ved særlig Lov for hvert enkelt Tilfælde indlemmedes saadanne Menigheder i Folketirken. Det nu foreliggende Lovforslag om Valgmenigheder indeholder ikke nogen almindelig Berettigelse til at stifte saadanne Menigheder, eller rettere sagt, til at forbre deres Indlemmelse i Folketirken, men det indeholder en Bemyndigelse for Regjeringen til at kunne indlemme dem i Folketirken. Jeg vil derfor nu kunne stemme for Lovforslaget, fordi netop herved hvert enkelt Tilfælde vil blive underkastet en særlig Bedømmelse og Bestemmelse. Det er den særlige Bedømmelse af de enkelte Tilfælde, hvorpaa jeg lægger Vægt. Jeg troede dengang, at dette passende vilde kunne stee ad Lovgivningsveien, men det er nu efter det foreliggende Lovforslag ikke saaledes, thi det skal der-efter stee gennem Regjeringen; og jeg lægger ikke nogen særdeles Vægt paa denne Afvigelse. Det Væsentligste for mig er, at de enkelte Tilfælde blive tagne i Betragtning; derved fremkommer der ikke nogen ny almindelig Regel, men derved kommer det til at staae — hvad jeg antager, det skulde være, og som den forrige Kultusminister ogsaa syntes at fremhæve, at det burde være — som en Undtagelse fra Reglen. Jeg har hørt eller seet, at der har været ansørt mod den Ansøelse, at Menighederne skulde kunne optages i Folketirken ved særlig Lov, at det maatte anses ikke at være stemmende med Lovgivningens Værdighed. Denne Ansøelse kan jeg ikke dele. Naar der, uden at det strider mod Lovgivningens Værdighed gives særlige Love, hvorved der tilstaaes enkelte Individier Indfødsret, mener jeg, at det heller ikke kan stride mod Lovgivningens Værdighed, at der gives enkelte specielle Love, hvorved hele Menigheder bliver optagne i Folketirken. Den Maade, der nu er valgt, nemlig at Indlemmelsen i Folketirken er overladt til Regjeringen, kan maastee have sine Fortrin, og det forekommer saaledes mig blandt Andet, at det maastee netop kunde være et Gode, naar man tager Hensyn til de Vanskeligheder, der ellers muligen kunde opstaae med Hensyn til den kongelige Anordning af 2den